

Vieux maître et vieille maîtresse

PRÓZA - LXIII. évfolyam, 13. szám, 2019. március 29.

Szeretnek engem? Ő? Életem párja? Ha szeret, nagy messzeségből szeret. E-mail-küldeményében kép, rajta én. Megfestett emlékezetből csupa pirossal, sárgával, kanapén végigdőlve. Méghozzá Tolsztoj olvasása közben. A fejem alá tett egy kis bordót, lilát és rózsaszínt, minden más, kivéve, ahol a kanapém áll, piros és sárga.

Húsvét és pünkösd között lehetünk, a *Háború és béke* második köteténél tartok. Fél év után két napot töltünk együtt, emlékezetesen jól, így szoktuk, így sikerül, így jut belőle újabb sok hétre, amikor ismét nem látjuk egymást. Azt nem szoktuk tudni, mennyi időre válunk el. Távolléteink maguktól nyúlnak, mint a rétestészta, életem párja szerint minél hosszabb az elválás, annál nagyobb az egymásra találás öröme.